

Ю. В. Теплінський, Н. А. Марчук (Кам'янець-Поділ. пед. ун-т)

ПРО ДИФЕРЕНЦІЙОВНІСТЬ У СЕНСІ ФРЕШЕ ІНВАНІАНТНИХ ТОРІВ ЗЧИСЛЕННИХ СИСТЕМ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ, ВИЗНАЧЕНИХ НА НЕСКІНЧЕННОВИМІРНИХ ТОРАХ

By using the Green – Samoilenko function method, in the space of bounded number sequences, we construct invariant tori of linear and nonlinear systems of discrete equations defined on infinite-dimensional tori. We find sufficient conditions of the Fréchet differentiability of invariant tori.

Методом функції Гріна – Самойленка побудовано інваріантні торі лінійної та нелінійної систем дискретних рівнянь у просторі обмежених числових послідовностей, визначених на нескінченновимірних торах. Знайдено достатні умови диференційовності інваріантних торів у сенсі Фреше.

Відомо, що в теорії дискретних динамічних систем важливе місце займають дослідження інваріантних торів, зокрема властивостей їх гладкості. Останнім часом опубліковано ряд статей, присвячених вивченню інваріантних торів різнице-вих рівнянь у просторах обмежених числових послідовностей (зчисленних систем різнице-вих рівнянь). Відмітимо тут лише деякі з них, наприклад [1 – 5]. При цьому питання диференційовності інваріантних торів розглядалося лише у випадку, коли вказані вище рівняння визначались на m -вимірному торі. Така ж ситуація склалася і при вивченні гладкості інваріантних торів зчисленних систем диференціальних рівнянь [6, 7].

У цій роботі ми пропонуємо достатні умови диференційовності за Фреше інваріантного тора зчисленної системи різнице-вих рівнянь, визначеної на нескінченновимірному торі.

Розглянемо систему рівнянь

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + a(\varphi_n, \mu), \quad x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}, \mu)x_n + c(\varphi_{n+g+1}, \mu), \quad (1)$$

в якій $\varphi = (\varphi^1, \varphi^2, \varphi^3, \dots) \in \mathfrak{M}$, $x = (x^1, x^2, x^3, \dots) \in \mathfrak{M}$, де \mathfrak{M} — простір обмежених числових послідовностей з нормою $\|x\| = \sup_i \{|x^i|\}$; функції $a(\varphi, \mu) = \{a_1(\varphi, \mu), a_2(\varphi, \mu), a_3(\varphi, \mu), \dots\}$, $c(\varphi, \mu) = \{c_1(\varphi, \mu), c_2(\varphi, \mu), c_3(\varphi, \mu), \dots\}$ і нескінченна матриця $P(\varphi, \mu) = [p_{ij}(\varphi, \mu)]_{i,j=1}^{\infty}$ дійсні та періодичні по φ^i , $i = 1, 2, 3, \dots$, з періодом 2π , $n \in \mathbb{Z}$, \mathbb{Z} — множина цілих чисел; p і g — цілочисельні параметри, які зумовлюють відхилення дискретного аргумента; $\mu \in S \subset \mathfrak{M}$ — параметр, S — відкрита куля в \mathfrak{M} .

Інтерпретуючи φ^i як кутові координати, вважатимемо, що система рівнянь (1) визначена на нескінченновимірному торі \mathcal{T}_{∞} .

Надалі вважатимемо, що при кожному $\mu \in S$ відображення $\Phi(\varphi, \mu) = \varphi + a(\varphi, \mu): \mathfrak{M} \rightarrow \mathfrak{M}$ оборотне,

$$\|a(\varphi, \mu)\| \leq A^0, \quad \|c(\varphi, \mu)\| \leq C^0,$$

$$\|P(\varphi, \mu)\| = \sup_i \sum_{j=1}^{\infty} |p_{ij}(\varphi, \mu)| \leq P^0,$$

причому A^0, P^0, C^0 — додатні сталі, що не залежать від $\mu \in S$, $\varphi \in \mathcal{T}_{\infty}$.

Зауваження 1. Якщо розглядати відображення $\Phi(\varphi, \mu): \mathfrak{M} \times S \rightarrow \mathfrak{M}$, то воно не є оборотним навіть тоді, коли виконується вказана вище умова і при кожному $\mu \in \mathfrak{M}$ відображення $\Phi(\varphi, \mu): S \rightarrow \Phi(\varphi, S)$ оборотне.

Через $\varphi_n(\varphi, \mu)$ позначимо розв'язок першого рівняння (1) такий, що $\varphi_0(\varphi, \mu) = \varphi \in \mathcal{T}_\infty \quad \forall \mu \in \mathcal{S}$.

Інваріантним тором $\mathcal{T}(p, g, \mu)$ системи рівнянь (1) називають множину точок $x \in \mathcal{M}$:

$$x = u(p, g, \mu, \varphi) = (u_1(p, g, \mu, \varphi), u_2(p, g, \mu, \varphi), \dots), \quad \varphi \in \mathcal{T}_\infty,$$

якщо функція $u(p, g, \mu, \varphi)$ визначена при будь-яких $\{p, g\} \subset Z$, $\mu \in \mathcal{S}$, $\varphi \in \mathcal{M}$, 2π -періодична відносно φ^i , $i = 1, 2, 3, \dots$, обмежена за нормою $\|\cdot\|$ і при будь-яких $\varphi \in \mathcal{T}_\infty$ задовольняє рівність

$$u(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu)) = P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu)u(p, g, \mu, \varphi_n(\varphi, \mu)) + c(\varphi_{n+g+1}(\varphi, \mu), \mu).$$

Тор $\mathcal{T}(p, g, \mu)$ називатимемо диференційовним за Фреше відносно $(\varphi, \mu) \in \Lambda = \mathcal{M} \times \mathcal{S}$, якщо таку властивість має породжуюча його функція $u(p, g, \mu, \varphi)$. Тут $\mathcal{M} \times \mathcal{S}$ — декартовий добуток.

Через $C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$ позначимо множину матриць і вектор-функцій, неперервно диференційовних за Фреше відносно φ, μ на Λ , і домовимось надалі під похідною розуміти виключно похідну Фреше.

Через Γ позначимо множину всіх нескінченних матриць, обмежених за матричною нормою $\|\cdot\|$. Зрозуміло, що Γ утворює векторний нормований простір над полем дійсних чисел. Зрозуміло також, що множина Λ є відкритою в множині $\mathcal{M} \times \mathcal{M}$, причому під нормою елемента $h = (\varphi, \mu) \in \Lambda$ розумітимемо вираз $\|h\| = \max\{\|\varphi\|, \|\mu\|\}$, де $\|\varphi\|$ і $\|\mu\|$ — норми в просторі \mathcal{M} .

Доведемо спочатку декілька допоміжних тверджень.

Лема 1. Нехай кожна з матриць $P_i(h)$, $i = \overline{1, n}$, відображує $\Lambda \rightarrow \Gamma$ і належить $C_\Lambda^1(h)$. Тоді й добуток $\prod_{i=1}^n P_i(h) \in C_\Lambda^1(h)$.

Доведення. Розглянемо спочатку випадок $n = 2$. Операція множення матриць визначає білінійне відображення $B^2: \Gamma \times \Gamma \rightarrow \Gamma$. За теоремою 52 з [8, с. 122] відображення B^2 неперервне, оскільки для довільних $\{A_1, A_2\} \subset \Gamma$ виконується нерівність $\|A_1 A_2\| \leq \|A_1\| \|A_2\|$. Тоді за теоремою 12 з [8, с. 236] відображення $P_1(h)P_2(h): \Lambda \rightarrow \Gamma$ неперервно диференційовне за Фреше, причому справджується рівність

$$\frac{d(P_1(h)P_2(h))}{dh}(\xi) = \frac{dP_1(h)}{dh}(\xi)P_2(h) + P_1(h)\frac{dP_2(h)}{dh}(\xi), \quad (2)$$

де $h \in \Lambda$, $\xi \in \mathcal{M} \times \mathcal{M}$.

Формулу (2) неважко поширити на випадок мультилінійного відображення $B^n: \Gamma^n \rightarrow \Gamma$, що визначається добутком n матриць із Γ , і одержати твердження леми 1. При цьому справджується рівність

$$\begin{aligned} \frac{d(P_1(h)P_2(h)\dots P_n(h))}{dh}(\xi) &= \frac{dP_1(h)}{dh}(\xi)P_2(h)\dots P_n(h) + \\ &+ P_1(h)\frac{dP_2(h)}{dh}(\xi)P_3(h)\dots P_n(h) + \dots + P_1(h)\dots P_{n-1}(h)\frac{dP_n(h)}{dh}(\xi). \end{aligned} \quad (3)$$

Лема 2. Нехай $\{a(\varphi, \mu), \Phi^{-1}(\varphi, \mu)\} \subset C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому при всіх $(\varphi, \mu) \in \Lambda$ справджуються нерівності

$$\left\| \frac{da(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq A^*, \quad \left\| \frac{d\Phi^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \Phi_*,$$

де A^* і Φ_* — додатні сталі. Тоді при всіх $n \in \mathbb{Z}$ функція $\varphi_n(\varphi, \mu) \in C^1_\Lambda(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{d\varphi_n(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \begin{cases} (1 + A^*)^n & \text{при } n \geq 0; \\ \Phi_*^{-n} & \text{при } n < 0, \end{cases}$$

якщо покласти $\Phi_* > 1$.

Доведення. Очевидно, що при $n \in \{0, 1\}$ твердження леми 2 має місце. Дійсно,

$$\frac{d\varphi_0(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) = E\varphi^* + 0\mu^*,$$

де $(\varphi, \mu) \in \Lambda$, $(\varphi^*, \mu^*) \in \mathfrak{M} \times \mathfrak{M}$, E — тотожний оператор, 0 — нульовий оператор;

$$\frac{d\varphi_1(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} = \frac{d\varphi_0(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} + \frac{da(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}.$$

Крім того,

$$\left\| \frac{d\varphi_0(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| = \sup_{\|(\varphi^*, \mu^*)\|=1} \|E\varphi^* + 0\mu^*\| = 1,$$

$$\left\| \frac{d\varphi_1(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq 1 + A^*.$$

При $n = 2$ маємо $\varphi_2(\varphi, \mu) = \varphi_1(\varphi, \mu) + a(\varphi_1(\varphi, \mu), \mu)$. Функцію $a(\varphi_1(\varphi, \mu), \mu)$ подамо як відображення $a(h): \Lambda \rightarrow \mathfrak{M}$, де відображення $h: \Lambda \rightarrow \Lambda$ складається з двох компонент: $\varphi_1(\varphi, \mu): \Lambda \rightarrow \mathfrak{M}$ та $\mu(\varphi, \mu): \Lambda \rightarrow S$ за законом $\mu(\varphi, \mu) = \mu$. Оскільки ці компоненти неперервно диференційовні за Фреше на Λ , то цю ж властивість мають відображення h і $a(\varphi_1(\varphi, \mu), \mu)$, тобто

$$\frac{da(\varphi_1(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} = \frac{da(h)}{dh} \left(\frac{dh}{d(\varphi, \mu)} \right),$$

причому

$$\frac{da(\varphi_1(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) = \frac{da(h)}{dh} \left(\frac{d\varphi_1(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*), \frac{d\mu(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) \right),$$

де

$$\frac{d\mu(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) = \frac{d\mu}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) = 0\varphi^* + E\mu^* = \mu^*.$$

Тоді

$$\begin{aligned} & \left\| \frac{da(\varphi_1(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \\ & \leq \left\| \frac{da(h)}{dh} \right\| \max \left\{ \sup_{\|(\varphi^*, \mu^*)\|=1} \left\| \frac{d\varphi_1(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) \right\|; \|\mu^*\| \right\} \leq A^*(1 + A^*), \end{aligned}$$

звідки

$$\left\| \frac{d\varphi_2(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq 1 + A^* + A^*(1 + A^*) = (1 + A^*)^2.$$

При $n \geq 2$ твердження лема 2 неважко обґрунтувати методом повної математичної індукції.

Для $n < 0$ аналогічні міркування приводять до співвідношень

$$\varphi_{-1}(\varphi, \mu) = \Phi^{-1}(\varphi, \mu), \quad \left\| \frac{d\varphi_{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \Phi_*,$$

$$\left\| \frac{d\varphi_{-2}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| = \left\| \frac{d\Phi^{-1}(\varphi_{-1}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \Phi_* \Phi_* = \Phi_*^2,$$

і так далі. Лему доведено.

Позначимо через $\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)$ матрицант рівняння $x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu)x_n$.

Лема 3. Припустимо, що для будь-яких $\mu \in S$ та $\varphi \in T_\infty$ існує матриця $P^{-1}(\varphi, \mu)$, обернена до матриці $P(\varphi, \mu)$ і $\|P^{-1}(\varphi, \mu)\| \leq P_1 = \text{const} > 0$. Нехай, крім того, $\{P^{-1}(\varphi, \mu), c(\varphi, \mu)\} \subset C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, виконуються умови лема 2, причому

$$\left\| \frac{dP^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq P_*, \quad \left\| \frac{dc(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq C_*,$$

де P_* і C_* — додатні сталі, що не залежать від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$.

Тоді при всіх $l > 0$, $\{p, g\} \subset Z$ має місце включення

$$\{\Omega_l^0(p, \varphi, \mu), c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)\} \subset C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$$

і справджуються нерівності

$$\left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \begin{cases} C_*(1 + A^*)^{l+g} & \text{при } l+g \geq 0; \\ C_*\Phi_*^{-l+g} & \text{при } l+g < 0, \end{cases} \quad (4)$$

$$\left\| \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \begin{cases} \xi_1(p)P_1^{l-1}(1 + A^*)^l & \text{при } p \geq 0; \\ \xi_2(p)P_1^{l-1} & \text{при } p < 0, 0 < l < 1-p; \\ P_1^{l-1}(\xi_2(p) + \xi_1(p)(1 + A^*)^l) & \text{при } p < 0, l \geq 1-p, \end{cases} \quad (5)$$

де $\xi_1(p)$, $\xi_2(p)$ не залежать від l , φ , μ .

Доведення. Як і при доведенні лема 2, неважко переконатись, що при всіх $n \in Z$ матриця $P^{-1}(\varphi_n(\varphi, \mu), \mu) \in C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{dP^{-1}(\varphi_n(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq P_* \sup_{\max\{\|\varphi^*\|, \|\mu^*\|\}=1} \max \left\{ \left\| \frac{d\varphi_n(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) \right\|; \|\mu^*\| \right\} \leq$$

$$\leq \begin{cases} P_*(1 + A^*)^n & \text{при } n \geq 0; \\ P_*\Phi_*^{-n} & \text{при } n < 0, \Phi_* > 1. \end{cases}$$

Ті ж самі міркування приводять до нерівностей (4).

Для матриці $\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)$ (див., наприклад, [2, с. 42]) при будь-якому $l > 0$ має місце зображення

$$\Omega_l^0(p, \varphi, \mu) = \prod_{i=p}^{l+p-1} P^{-1}(\varphi_i(\varphi, \mu), \mu). \quad (6)$$

Рівність (6) дає можливість записати таку нерівність:

$$\Omega \stackrel{\text{df}}{=} \left\| \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq P_1^{l-1} \sum_{i=p}^{p+l-1} \left\| \frac{dP^{-1}(\varphi_i(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\|.$$

У випадку $p \geq 0$ маємо оцінку

$$\Omega \leq P_1^{l-1} \sum_{i=p}^{p+l-1} P_*(1+A^*)^i < P_1^{l-1} P_* \frac{1}{A^*} (1+A^*)^{p+l} = \xi_1(p) P_1^{l-1} (1+A^*)^l,$$

де $\xi_1(p) = P_*(1+A^*)^p / A^*$.

У випадку $p < 0$, $0 < l < 1-p$ одержуємо

$$\Omega \leq P_1^{l-1} \sum_{i=p}^{p+l-1} P_* \Phi_*^{-i} = P_1^{l-1} P_* \frac{\Phi_*^{-(p+l-1)} (\Phi_*^l - 1)}{\Phi_* - 1} < \xi_2(p) P_1^{l-1},$$

де

$$\xi_2(p) = \frac{P_* \Phi_*^{-p+1}}{\Phi_* - 1}, \quad \Phi_* > 1.$$

І нарешті, нехай $p < 0$, $l \geq 1-p$. Тоді

$$\begin{aligned} \Omega &\leq P_1^{l-1} P_* \left\{ \sum_{i=1}^{-p} \Phi_*^i + \sum_{k=0}^{p+l-1} (1+A^*)^k \right\} = \\ &= P_1^{l-1} P_* \left\{ \frac{\Phi_* (\Phi_*^{-p} - 1)}{\Phi_* - 1} + \frac{(1+A^*)^{l+p} - 1}{A^*} \right\} < P_1^{l-1} (\xi_2(p) + \xi_1(p) (1+A^*)^l), \end{aligned}$$

що завершує доведення оцінок (5), а разом з тим і леми 3.

Використавши леми 1–3, доведемо наступне твердження.

Теорема 1. Нехай для будь-яких $\mu \in S$ та $\varphi \in \mathcal{T}_\infty$ існує матриця $P^{-1}(\varphi, \mu)$, $\|P^{-1}(\varphi, \mu)\| \leq P_1 = \text{const} > 0$ і справджуються умови:

1) $\{a(\varphi, \mu), c(\varphi, \mu), P^{-1}(\varphi, \mu), \Phi^{-1}(\varphi, \mu)\} \subset C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{da(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq A^*, \quad \left\| \frac{d\Phi^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \Phi_*,$$

$$\left\| \frac{dP^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq P_*, \quad \left\| \frac{dc(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq C_*,$$

де A^* , Φ_* , P_* , C_* — додатні сталі, що не залежать від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$;

2) $P_1 < \frac{1}{1+A^*}$.

Тоді при всіх $\{p, g\} \subset Z$ система рівнянь (1) має інваріантний тор, диференційовний за Фреше по (φ, μ) на множині Λ .

Доведення. З умови 2 теореми 1 і рівності (6) випливає оцінка $\|\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)\| \leq P_1^l$, де $l > 0$, $P_1 < 1$. У цьому випадку функція Гріна – Самойленка задачі про інваріантний тор (ФГС) системи рівнянь (1) має вигляд

$$G_0(l, p, \mu, \varphi) = \begin{cases} 0, & \text{якщо } l \leq 0; \\ -\Omega_l^0(p, \varphi, \mu), & \text{якщо } l > 0, \end{cases}$$

а функція, породжуюча інваріантний тор $\mathcal{T}(p, g, \mu)$ цієї системи, визначається рівністю

$$u(p, g, \mu, \varphi) = - \sum_{l=1}^{\infty} \Omega_l^0(p, \varphi, \mu) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu). \quad (7)$$

Ряд у правій частині рівності (7) збігається рівномірно відносно $\{p, g\} \subset Z$ та $(\varphi, \mu) \in \Lambda$ за нормою простору \mathcal{M} .

Похідна Фреше

$$u_l \stackrel{\text{df}}{=} \frac{d\{\Omega_l^0(p, \varphi, \mu) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)\}}{d(\varphi, \mu)}$$

існує в кожній точці відкритої в афінному нормованому просторі $\mathcal{M} \times \mathcal{M}$ множини Λ і здійснює відображення кожної точки $(h_1, h_2) \in \mathcal{M} \times \mathcal{M}$ в \mathcal{M} за законом

$$u_l(h_1, h_2) = \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(h_1, h_2) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu) + \\ + \Omega_l^0(p, \varphi, \mu) \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)}(h_1, h_2).$$

З урахуванням рівності (7) і теореми 111 з [8, с. 780] для доведення теореми досить довести рівномірну відносно $(\varphi, \mu) \in \Lambda$ збіжність ряду $\sum_{l=1}^{\infty} \|u_l\|$.

Справджуються нерівності

$$\|u_l\| \leq \left\| \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \|c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)\| + \|\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)\| \times \\ \times \left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \left\| \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| C^0 + P_1^l \left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\|.$$

Очевидно, що $\xi_1(p)$ та $\xi_2(p)$ мають сенс при довільних $p \in Z$. Тоді, позначивши через $\eta(p)$ вираз $2(\xi_1(p) + \xi_2(p))$, для всіх $p \in Z$ запишемо оцінку

$$\left\| \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq P_1^{l-1} (1 + A^*)^l \eta(p).$$

У цьому випадку при всіх $p \in Z$ і $g \geq -1$ мають місце нерівності

$$\sum_{l=1}^{\infty} \|u_l\| < \sum_{l=1}^{\infty} \{ C^0 P_1^{l-1} (1 + A^*)^l \eta(p) + P_1^l C_* (1 + A^*)^{l+g} \} \leq \\ \leq C^0 P_1^{-1} \eta(p) \sum_{l=1}^{\infty} (P_1 (1 + A^*))^l + C_* (1 + A^*)^g \sum_{l=1}^{\infty} (P_1 (1 + A^*))^l.$$

За умовою 2 теореми 1 $P_1(1+A^*) < 1$, отже,

$$\sum_{l=1}^{\infty} \|u_l\| < \frac{C^0 \eta(p)(1+A^*)}{1-P_1(1+A^*)} + \frac{P_1 C_*(1+A^*)^{g+1}}{1-P_1(1+A^*)},$$

тобто останній ряд збігається рівномірно відносно $(\varphi, \mu) \in \Lambda$.

Якщо ж $g < -1$, то

$$\begin{aligned} \sum_{l=1}^{\infty} \|u_l\| &< \sum_{l=1}^{-g-1} \{ C^0 P_1^{l-1} (1+A^*)^l \eta(p) + P_1^l C_* \Phi_*^{-l-g} \} + \\ &+ \sum_{l=-g}^{\infty} \{ C^0 P_1^{l-1} (1+A^*)^l \eta(p) + P_1^l C_* (1+A^*)^{l+g} \}. \end{aligned}$$

Одержуємо аналогічний результат, оскільки в правій частині останньої нерівності містяться скінченна сума та збіжний ряд.

Теорему доведено.

Зауважимо, що при всіх невід'ємних p і $g \geq -1$ не потрібно вимагати диференційовності відображення $\Phi^{-1}(\varphi, \mu)$ на Λ .

Має місце таке твердження.

Наслідок 1. Нехай справджується умова 2 теореми 1,

$$\{ a(\varphi, \mu), c(\varphi, \mu), P^{-1}(\varphi, \mu) \} \subset C_{\Phi}^1(\varphi, \mu),$$

причому

$$\left\| \frac{da(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq A^*, \quad \left\| \frac{dP^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq P_*, \quad \left\| \frac{dc(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq C_*,$$

де A^* , P_* , C_* — додатні сталі, що не залежать від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$.

Тоді при всіх $\{p \geq 0, g \geq -1\} \subset Z$ система рівнянь (1) має інваріантний тор, диференційовний за Фреше по (φ, μ) на множині Λ .

Припустимо тепер, що матриця $P(\varphi, \mu)$ або не є оборотною на Λ , або умова 2 теореми 1 не виконується. Сформулюємо наступне твердження.

Теорема 2. Нехай справджується умова 1 теореми 1, в якій матрицю $P^{-1}(\varphi, \mu)$ замінено матрицею $P(\varphi, \mu)$, і

$$P^0 < \frac{1}{\Phi_*}, \quad \Phi_* > 1. \quad (8)$$

Тоді при всіх $\{p, g\} \subset Z$ система рівнянь (1) має інваріантний тор, диференційовний за Фреше по (φ, μ) на множині Λ .

Доведення. При всіх $l < 0$ покладемо [2, с. 42]

$$\Omega_l^0(p, \varphi, \mu) = \prod_{i=p-1}^{l+p} P(\varphi_i(\varphi, \mu), \mu),$$

звідки, враховуючи (8), маємо нерівності

$$\|\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)\| \leq \prod_{i=p-1}^{l+p} \|P(\varphi_i(\varphi, \mu), \mu)\| \leq (P^0)^{-l}.$$

Тоді функція Гріна – Самойленка системи рівнянь (1) має вигляд

$$G_0(l, p, \mu, \varphi) = \begin{cases} \Omega_l^0(p, \varphi, \mu), & \text{якщо } l \leq 0; \\ 0, & \text{якщо } l > 0, \end{cases}$$

і, відповідно,

$$u(p, g, \mu, \varphi) = \sum_{l=-\infty}^0 \Omega_l^0(p, \varphi, \mu) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu).$$

Як і при доведенні теореми 1, переконуємось у виконанні нерівностей

$$\begin{aligned} \left\| \frac{d\Omega_l^0(p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| &\leq (P^0)^{-l-1} P_* \sum_{i=p-1}^{p+l} \left\| \frac{d\varphi_i(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| < \\ &< \begin{cases} \xi_2(p)(P^0)^{-l-1} \Phi_*^{-l} & \text{при } p \leq 0, l < 0; \\ \xi_1(p)(P^0)^{-l-1} & \text{при } p > 0, -p \leq l < 0; \\ (P^0)^{-l-1} (\xi_1(p) + \xi_2(p) \Phi_*^{-l}) & \text{при } p > 0, l < -p \end{cases} \\ &< (P^0)^{-l-1} \Phi_*^{-l} \eta(p), \quad l < 0, p \in Z. \end{aligned}$$

Тоді при всіх $p \in Z$ і $g < 1$ ряд

$$\sum_{l=-\infty}^{-1} \|u_l\| < \sum_{l=-\infty}^{-1} \{ C^0 (P^0)^{-l-1} \Phi_*^{-l} \eta(p) + (P^0)^{-l} C_* \Phi_*^{-(l+g)} \}$$

збігається рівномірно відносно $(\varphi, \mu) \in \Phi$, оскільки з умови (8) випливає $P^0 \Phi_* < 1$.

Якщо ж $g \geq 1$, то нерівність

$$\begin{aligned} \sum_{l=-\infty}^{-1} \|u_l\| &< \sum_{l=-\infty}^{-g-1} \{ C^0 (P^0)^{-l-1} \Phi_*^{-l} \eta(p) + (P^0)^{-l} C_* \Phi_*^{-(l+g)} \} + \\ &+ \sum_{l=-g}^{-1} \{ C^0 (P^0)^{-l-1} \Phi_*^{-l} \eta(p) + (P^0)^{-l} C_* (1 + A^*)^{l+g} \} \end{aligned}$$

містить у правій частині збіжний ряд і скінченну суму. Отже, при всіх $\{p, g\} \subset C \subset Z$ ряд $\sum_{l=-\infty}^0 \|u_l\|$ збігається рівномірно відносно $(\varphi, \mu) \in \Lambda$, що завершує доведення теореми 2.

Зауважимо, що в умовах теорем 1, 2 диференційовність інваріантного тора системи рівнянь (1) визначається обмеженнями, які накладаються лише на функції $a(\varphi, \mu)$, $P(\varphi, \mu)$, $c(\varphi, \mu)$. У загальному випадку це зробити не вдається.

Дійсно, нехай умови теорем 1 та 2 не виконуються, але функція Гріна – Самойленка системи рівнянь (1) існує. Це означає, що існує 2π -періодична по φ^l , $l = 1, 2, 3, \dots$, обмежена за нормою нескінченна матриця $C(\varphi, \mu)$ така, що функція

$$G_0(l, p, \mu, \varphi) = \begin{cases} \Omega_l^0(p, \varphi, \mu) C(\varphi_{l+p}(\varphi, \mu), \mu), & \text{якщо } l \leq 0; \\ \Omega_l^0(p, \varphi, \mu) [C(\varphi_{l+p}(\varphi, \mu), \mu) - E], & \text{якщо } l > 0, \end{cases} \quad (9)$$

задовольняє нерівність $\|G_0(l, p, \mu, \varphi)\| \leq M \lambda^{|l|}$ для всіх $\{p, l\} \subset Z$, $\mu \in S$, $\varphi \in \mathcal{T}_\infty$, де M і $\lambda < 1$ — додатні сталі, не залежні від p, l, φ, μ , E — нескінченна одинична матриця.

Теорема 3. Нехай справджуються такі умови:

- 1) існує функція Гріна – Самойленка системи рівнянь (1);
- 2) $\{a(\varphi, \mu), c(\varphi, \mu), \Phi^{-1}(\varphi, \mu), G_0(l, p, \mu, \varphi)\} \subset C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{da(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq A^*, \quad \left\| \frac{d\Phi^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \Phi_*, \quad \left\| \frac{dc(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq C_*,$$

де A^*, Φ_*, C_* — додатні сталі, що не залежать від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$;

- 3) $\lambda < \min \left\{ \frac{1}{\Phi_*}; \frac{1}{1+A^*} \right\}$;

- 4) ряд $\sum_{l=-\infty}^{\infty} \left\| \frac{dG_0(l, p, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\|$ збігається рівномірно відносно $(\varphi, \mu) \in \Lambda$.

Тоді при всіх $\{p, g\} \subset \mathbb{Z}$ система рівнянь (1) має інваріантний тор, диференційовний за Фреше по (φ, μ) на множині Λ .

Доведення. Оскільки в умовах теореми 3

$$u(p, g, \mu, \varphi) = \sum_{l=-\infty}^{\infty} G_0(l, p, \varphi, \mu) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu),$$

то, як видно із доведень теорем 1 і 2, для правильності включення $u(p, g, \mu, \varphi) \in C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$ досить, щоб рівномірно по $(\varphi, \mu) \in \Lambda$ збігалися ряди

$$I_1 = \sum_{l=-\infty}^{\infty} \left\| \frac{dG_0(l, p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \left\| c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu) \right\|,$$

$$I_2 = \sum_{l=-\infty}^{\infty} \left\| G_0(l, p, \varphi, \mu) \right\| \left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\|.$$

Для ряду I_1 ця вимога, очевидно, виконується. Для ряду I_2 запишемо нерівності, поклавши $\Phi_* > 1$:

$$\begin{aligned} I_2 &\leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} M \lambda^{|l|} \left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \\ &\leq M C_* \Phi_*^{-g} \sum_{l=-\infty}^{-g-1} \lambda^{|l|} \Phi_*^{-l} + M C_* (1+A^*)^g \sum_{l=-g}^{\infty} \lambda^{|l|} (1+A^*)^l. \end{aligned}$$

Неважко переконатися, що при всіх $g \in \mathbb{Z}$ ряди $\sum_{l=-\infty}^{-g-1} \lambda^{|l|} \Phi_*^{-l}$ та $\sum_{l=-g}^{\infty} \lambda^{|l|} (1+A^*)^l$ збігаються, оскільки $\lambda \Phi_* < 1$ та $\lambda(1+A^*) < 1$.

Теорему доведено.

Розглянемо тепер нелінійну систему дискретних рівнянь

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + a(\varphi_n, \mu), \tag{10}$$

$$x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}, \mu) x_n + c(\varphi_{n+g+1}, \mu, x_{n+1}), \quad n \in \mathbb{Z},$$

де функція $c(\varphi, \mu, x)$ визначена на множині $\mathfrak{M} \times S \times D$, $D = \{x \in \mathfrak{M} \mid \|x\| \leq d = \text{const} > 0\}$, і на цій множині $\|c(\varphi, \mu, x)\| \leq C^0$.

Будемо говорити, що функція $u(p, g, \mu, \varphi)$ породжує інваріантний тор $\mathcal{T}(p, g, \mu)$ системи рівнянь (10), якщо вона при будь-яких $\{p, g\} \subset Z$, $\mu \in S$ є 2π -періодичною відносно φ^i , $i = 1, 2, 3, \dots$, обмеженою за нормою $\|\cdot\|$ і задовольняє рівність

$$u(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu)) = P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu)u(p, g, \mu, \varphi_n(\varphi, \mu)) + c(\varphi_{n+g+1}(\varphi, \mu), \mu, u(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu))) \quad (11)$$

при будь-яких $\varphi \in \mathcal{T}_\infty$.

Теорема 4. Нехай існує функція Гріна – Самойленка, визначена рівністю (9),
i

$$\|c(\varphi, \mu, x) - c(\varphi, \mu, x_1)\| \leq K \|x - x_1\|,$$

де K — додатна стала, що не залежить від $\{\varphi, \mu\} \in \mathcal{M} \times S$, $\{x, x_1\} \subset D$. Якщо справджуються нерівності

$$C^0 \leq \frac{d(1-\lambda)}{1+\lambda}, \quad MK \frac{1+\lambda}{1-\lambda} < 1,$$

то система рівнянь (10) має інваріантний тор.

Доведення. Складемо послідовність функцій

$$u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi) = \sum_{l=-\infty}^{\infty} G_0(l, p, \mu, \varphi) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))), \quad (12)$$

$$i = 0, 1, 2, 3, \dots,$$

де $u_0(p, g, \mu, \varphi)$ породжує інваріантний тор $\mathcal{T}_0(p, g, \mu)$ системи рівнянь

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + a(\varphi_n, \mu), \quad x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}, \mu)x_n + c(\varphi_{n+g+1}, \mu, 0),$$

причому

$$\|u_0(p, g, \mu, \varphi)\| \leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} \|G_0(l, p, \mu, \varphi) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, 0)\| \leq d.$$

Покажемо, що функція $u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi)$ при всіх $i \in \{1, 2, 3, \dots\}$ породжує інваріантний тор $\mathcal{T}_{i+1}(p, g, \mu)$ системи рівнянь

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + a(\varphi_n, \mu), \quad (13)$$

$$x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}, \mu)x_n + c(\varphi_{n+g+1}, \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_{n+1})).$$

Очевидно, що при всіх натуральних i $\|u_i(p, g, \mu, \varphi)\| \leq d$, і функція $u_i(p, g, \mu, \varphi)$ 2π -періодична по φ^j , $j = 1, 2, 3, \dots$.

Функція

$$\begin{aligned} x_n &= u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi_n(\varphi, \mu)) = \\ &= \sum_{l=-\infty}^{\infty} G_n(l, p, \mu, \varphi) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) \end{aligned}$$

визначає сім'ю обмежених розв'язків системи рівнянь (13).

Дійсно, справджуються рівності

$$\begin{aligned}
V_1 &= \Omega_l^{n+1}(p, \varphi, \mu) C(\varphi_{p+l}(\varphi, \mu), \mu) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) = \\
&= P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu) \Omega_l^n(p, \varphi, \mu) C(\varphi_{p+l}(\varphi, \mu), \mu) c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))), \\
V_2 &= \Omega_l^{n+1}(p, \varphi, \mu) [C(\varphi_{p+l}(\varphi, \mu), \mu) - E] c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) = \\
&= P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu) \Omega_l^n(p, \varphi, \mu) [C(\varphi_{p+l}(\varphi, \mu), \mu) - E] \times \\
&\quad \times c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))).
\end{aligned}$$

Тоді

$$\begin{aligned}
x_{n+1} &= \sum_{l=-\infty}^{n+1} V_1 + \sum_{l=n+2}^{\infty} V_2 = \sum_{l=-\infty}^n V_1 + \sum_{l=n+1}^{\infty} V_2 + \\
&+ C(\varphi_{n+p+1}(\varphi, \mu), \mu) c(\varphi_{n+g+1}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu))) - \\
&- [C(\varphi_{n+p+1}(\varphi, \mu), \mu) - E] c(\varphi_{n+g+1}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu))) = \\
&= P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu) x_n + c(\varphi_{n+g+1}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu))).
\end{aligned}$$

Індуктивні міркування приводять до ланцюжка нерівностей

$$\begin{aligned}
\|u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi) - u_i(p, g, \mu, \varphi)\| &\leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|l|} K \|u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)) - \\
&- u_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))\| \leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|l|} \sum_{k=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|k-l|} \times \\
&\quad \times \|u_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_k(\varphi, \mu)) - u_{l-2}(p, g, \mu, \varphi_k(\varphi, \mu))\| \leq \\
&\leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|l|} \sum_{k=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|k-l|} \sum_{s=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|s-k|} \dots \sum_{r=-\infty}^{\infty} MK \lambda^{|r-p|} \times \\
&\quad \times \|u_1(p, g, \mu, \varphi_r(\varphi, \mu)) - u_0(p, g, \mu, \varphi_r(\varphi, \mu))\| \leq \\
&\leq 2d(MK)^i \sum_{l=-\infty}^{\infty} \lambda^{|l|} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \lambda^{|k-l|} \dots \sum_{r=-\infty}^{\infty} \lambda^{|r-p|} = 2d \left(MK \frac{1+\lambda}{1-\lambda} \right)^i. \quad (14)
\end{aligned}$$

У цьому випадку оцінка

$$\begin{aligned}
\|u_{s+m}(p, g, \mu, \varphi) - u_s(p, g, \mu, \varphi)\| &\leq \sum_{l=1}^m \|u_{s+l}(p, g, \mu, \varphi) - u_{s+l-1}(p, g, \mu, \varphi)\| \leq \\
&\leq 2d \sum_{i=1}^{\infty} \left(MK \frac{1+\lambda}{1-\lambda} \right)^{s+i-1} = 2d \frac{\left(MK \frac{1+\lambda}{1-\lambda} \right)^s}{1 - MK \frac{1+\lambda}{1-\lambda}} \rightarrow 0
\end{aligned}$$

при $s \rightarrow \infty$ доводить фундаментальність послідовності $\{u_i(p, g, \mu, \varphi)\}_{i=0}^{\infty} \subset \mathfrak{M}$. Вона є збіжною до деякої функції $u(p, g, \mu, \varphi)$, оскільки простір \mathfrak{M} повний.

Переходячи до границі при $i \rightarrow \infty$ в рівності

$$\begin{aligned}
u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu)) &= P(\varphi_{n+p}(\varphi, \mu), \mu) u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi_n(\varphi, \mu)) + \\
&+ c(\varphi_{n+g+1}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_{n+1}(\varphi, \mu))),
\end{aligned}$$

одержуємо рівність (11), що завершує доведення теореми 4, оскільки інваріантний тор системи рівнянь (10) породжується функцією $u(p, g, \mu, \varphi)$.

Позначимо через D_ρ і D_0 множини $\{x \in \mathcal{M} \mid \|x\| < d + \rho\}$ і $\mathcal{M} \times S \times D_\rho$ відповідно. Тут ρ — як завгодно мала додатна стала. Очевидно, що множина D_0 відкрита в $\mathcal{M} \times \mathcal{M} \times \mathcal{M}$, якщо покласти $\|(\varphi, \mu, x) \in D_0\| = \max\{\|\varphi\|, \|\mu\|, \|x\|\}$, де в правій частині останньої рівності знак $\|\cdot\|$ означає норму в \mathcal{M} .

Наступне твердження наводить достатні умови диференційовності інваріантного тора системи рівнянь (10) в сенсі Фреше.

Теорема 5. Нехай виконуються такі умови:

- 1) існує функція Гріна – Самойленка, визначена рівністю (9);
- 2) $\{a(\varphi, \mu), \Phi^{-1}(\varphi, \mu), G_0(l, p, \mu, \varphi)\} \subset C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, $c(\varphi, \mu, x) \in C_{D_0}^1(\varphi, \mu, x)$, причому

$$\begin{aligned} \left\| \frac{da(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| &\leq A^*, & \left\| \frac{d\Phi^{-1}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| &\leq \Phi_*, & \left\| \frac{dc(\varphi, \mu, x)}{d(\varphi, \mu, x)} \right\| &\leq C_*, \\ \left\| \frac{dG_0(l, p, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\| &\leq M_1(p)\lambda_1^{l/|l|}, & & & & (15) \\ \left\| \frac{dc(\varphi, \mu, x)}{d(\varphi, \mu, x)} - \frac{dc(\varphi, \mu, \bar{x})}{d(\varphi, \mu, \bar{x})} \right\| &\leq L_0 \|x - \bar{x}\|, \end{aligned}$$

де $A^*, \Phi_* > 1$, $C_*, M_1(p), L_0$ — додатні сталі, що не залежать від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$, $\{x, \bar{x}\} \subset D_\rho$, $0 < \lambda_1 = \text{const} < 1$ і не залежить від l, p, μ, φ ;

- 3) $C_0 \leq d(1 - \lambda) / (1 + \lambda)$, $\max\{MC_*(1 + \delta\lambda) / (1 - \delta\lambda); \delta\lambda\} < 1$, де $\delta = \max\{\Phi_*, 1 + A^*\}$.

Тоді система рівнянь (10) має інваріантний тор $\mathcal{T}(p, g, \mu)$, породжуюча функція якого $u(p, g, \mu, \varphi) \in C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$ при всіх $\{p, g\} \subset Z$.

Доведення. Легко бачити, що при умовах сформульованої теореми справджуються теорема 3, якщо покласти $c(\varphi, \mu, 0) = c(\varphi, \mu)$, і теорема 4, якщо покласти в ній $K = C_*$.

Покажемо спочатку, що при всіх $n = 0, 1, 2, \dots$ $u_n(p, g, \mu, \varphi) \in C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{du_n(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq Z_n \delta^{|l|/|l|},$$

де Z_n — додатна стала, що не залежить від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$, $l \in Z$. Для цього використаємо метод поніюї математичної індукції, врахувавши, що за лемою 2

$\left\| \frac{d\varphi_l(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \delta^{|l|}$ при всіх $l \in Z$. При $n = 0$ $\left\| \frac{du_0(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq Z_0$, що випливає з доведення теореми 3. Тоді

$$\begin{aligned} &\left\| \frac{du_0(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \\ &\leq \left\| \frac{du_0(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \sup_{\|\varphi^* - \varphi\|, \|\mu^* - \mu\| = 1} \max \left\{ \left\| \frac{d\varphi_l(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) \right\|, \|\mu^*\| \right\} \leq Z_0 \delta^{|l|/|l|}, \end{aligned}$$

$$(\varphi^*, \mu^*) \in \mathfrak{M} \times \mathfrak{M}.$$

Припустимо тепер, що сформульоване твердження правильне при $n \leq i$, і доведемо, що воно справджується при $n = i + 1$.

Функція $c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)))$ є відображенням $c(h): D_0 \rightarrow \mathfrak{M}$, яке складається з трьох компонент $\varphi_{l+g}(\varphi, \mu): \Lambda \rightarrow \mathfrak{M}$, $\mu(\varphi, \mu) = \mu: \Lambda \rightarrow S$ та $u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)): \Lambda \rightarrow D_p$. Кожна з них неперервно диференційовна за Фреше на множині Λ . Тоді $c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) \in C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)))}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \left\| \frac{dc(h)}{dh} \right\| \max \left\{ \left\| \frac{d\varphi_{l+g}(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\|, 1, \left\| \frac{du_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))}{d(\varphi, \mu)} \right\| \right\} \leq C_* \max \{ \delta^{l+g}, Z_i \delta^{l|} \} \leq \delta^{l|} r_i,$$

де $r_i = C_* \max \{ \delta^{l+g}, Z_i \}$.

Враховуючи нерівності

$$\begin{aligned} \sum_{l=-\infty}^{\infty} \left\| \frac{dG_0(l, p, \varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \left\| c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) \right\| &\leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} M_1(p) \lambda_1^{l|} C^0, \\ \sum_{l=-\infty}^{\infty} \|G_0(l, p, \varphi, \mu)\| \left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)))}{d(\varphi, \mu)} \right\| &\leq \\ &\leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} M \lambda^{l|} \delta^{l|} r_i = M r_i \sum_{l=-\infty}^{\infty} (\lambda \delta)^{l|}, \end{aligned} \quad (16)$$

рівність (12) і оцінку $\lambda \delta < 1$, приходимо до висновку, що $u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi) \in C_\Lambda^1(\varphi, \mu)$, причому

$$\left\| \frac{du_{i+1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq Z_{i+1} \delta^{l|},$$

де

$$Z_{i+1} = M_1(p) C^0 \frac{1 + \lambda_1}{1 - \lambda_1} + M r_i \frac{1 + \lambda \delta}{1 - \lambda \delta},$$

що й доводить сформульоване вище твердження.

Залишається довести рівномірну відносно $(\varphi, \mu) \in \Lambda$ збіжність послідовності функцій $\left\{ \frac{du_i(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\}_{i=0}^{\infty}$, визначених на Λ , зі значеннями в просторі лінійних операторів $L(\mathfrak{M} \times \mathfrak{M} \rightarrow \mathfrak{M})$. Оскільки вказаний простір повний, досить показати, що ця послідовність фундаментальна.

Введемо позначення

$$\bar{u}_{i+1} = \frac{du_{i+1}(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} - \frac{du_i(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)}.$$

Беручи до уваги рівність (12) та нерівності (16), одержуємо співвідношення

$$\|\bar{u}_{i+1}\| \leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} M_1(p) \lambda_1^{l|} \left\| c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) \right\| -$$

$$\begin{aligned}
& - c(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))) \Big\| + \sum_{l=-\infty}^{\infty} M\lambda^{l|l} \times \\
& \times \left\| \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)))}{d(\varphi, \mu)} - \frac{dc(\varphi_{l+g}(\varphi, \mu), \mu, u_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)))}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \\
& \leq \sum_{l=-\infty}^{\infty} M_1(p)\lambda_1^{l|l} C_* \|u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)) - u_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))\| + \\
& \quad + MC_* \sum_{l=-\infty}^{\infty} \|\bar{u}_{il}\| \lambda^{l|l} + \\
& + \sum_{l=-\infty}^{\infty} ML_0 \lambda^{l|l} \delta^{l|l} \max\{\delta^{l|g|}, Z_i\} \|u_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu)) - u_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))\|,
\end{aligned}$$

де

$$\bar{u}_{il} = \frac{du_l(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))}{d(\varphi, \mu)} - \frac{du_{l-1}(p, g, \mu, \varphi_l(\varphi, \mu))}{d(\varphi, \mu)}.$$

Для довільних точок $(\varphi^*, \mu^*) \in \mathfrak{M} \times \mathfrak{M}$

$$\begin{aligned}
\|\bar{u}_{il}\| &= \sup_{\max\{\|\varphi^*\|, \|\mu^*\|\}=1} \left\| \bar{u}_i \left(\frac{d\varphi_l(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*), \mu^* \right) \right\| \leq \\
&\leq \sup_{\max\{\|\varphi^*\|, \|\mu^*\|\}=1} \|\bar{u}_i\|_0 \max \left\{ \left\| \frac{d\varphi_l(\varphi, \mu)}{d(\varphi, \mu)}(\varphi^*, \mu^*) \right\|, \|\mu^*\| \right\} \leq \|\bar{u}_i\|_0 \delta^{l|l}.
\end{aligned}$$

Введемо такі позначення:

$$\begin{aligned}
\gamma_1 &= 2dC_*M_1(p) \frac{1+\lambda_1}{1-\lambda_1} + ML_0 \max\{\delta^{l|g|}, Z^*\} 2d \frac{1+\delta\lambda}{1-\delta\lambda}, \\
\gamma_2 &= MC_* \frac{1+\lambda}{1-\lambda}, \quad \gamma_3 = MC_* \frac{1+\delta\lambda}{1-\delta\lambda} \quad \left(\gamma_3 > \gamma_2, Z^* = \sup_{i \in Z_0^+} \{Z_i\} \right),
\end{aligned}$$

і, врахувавши (14), (15), випишемо індуктивну нерівність

$$\|\bar{u}_{i+1}\|_0 \leq \gamma_1 \gamma_2^{i-1} + \gamma_3 \|\bar{u}_i\|_0, \quad i = 1, 2, 3, \dots,$$

яка дозволяє одержати співвідношення

$$\begin{aligned}
\|\bar{u}_{i+1}\| &\leq \gamma_1 \{ \gamma_2^{i-1} \gamma_3^0 + \gamma_2^{i-2} \gamma_3^1 + \dots + \gamma_2^0 \gamma_3^{i-1} \} + \gamma_3^i (Z_0 + Z_1) < \\
&< \gamma_1 \frac{\gamma_2^{i-1} (\gamma_3 / \gamma_2)^i \gamma_2}{\gamma_3 - \gamma_2} + \gamma_3^i (Z_0 + Z_1) = F\sigma^i.
\end{aligned}$$

Тут покладено $\sigma = \gamma_3$, $F = \gamma_1 / (\gamma_3 - \gamma_2) + Z_0 + Z_1$.

Оскільки $\sigma = \text{const} < 1$, а F не залежить від $(\varphi, \mu) \in \Lambda$, то оцінка

$$\left\| \frac{du_{s+m}(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} - \frac{du_s(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\| \leq \sum_{i=1}^{\infty} F\sigma^{s+i-1} = F \frac{\sigma^s}{1-\sigma} \rightarrow 0$$

при $s \rightarrow \infty$ доводить фундаментальність послідовності $\left\{ \frac{du_i(p, g, \mu, \varphi)}{d(\varphi, \mu)} \right\}_{i=0}^{\infty}$, а разом з тим і теорему 5.

Випишемо систему різницевих рівнянь

$$\begin{aligned} \varphi_{n+1} &= \varphi_n + a(\varphi_n, \mu), \\ x_{n+1} &= P(\varphi_{n+p}, \mu)x_n + c(\varphi_{n+g}, \mu, x_n), \quad n \in \mathbb{Z}, \end{aligned} \quad (17)$$

яка задовольняє ті ж вимоги, що і система (10).

Задамо функцію Гріна – Самойленка, як і раніше, рівністю (9). Незаважко переконатись, що функція

$$u_0(p, g, \mu, \varphi) = \sum_{l=-\infty}^{\infty} G_0(l, p, \mu, \varphi) c(\varphi_{l+g-1}(\varphi, \mu), \mu, 0)$$

породжує інваріантний тор системи рівнянь

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + a(\varphi_n, \mu), \quad x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}, \mu)x_n + c(\varphi_{n+g}, \mu, 0),$$

а функція

$$u_{i+1}(p, g, \mu, \varphi) = \sum_{l=-\infty}^{\infty} G_0(l, p, \mu, \varphi) c(\varphi_{l+g-1}(\varphi, \mu), \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_{l-1}(\varphi, \mu)))$$

— інваріантний тор системи рівнянь

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + a(\varphi_n, \mu),$$

$$x_{n+1} = P(\varphi_{n+p}, \mu)x_n + c(\varphi_{n+g}, \mu, u_i(p, g, \mu, \varphi_n))$$

при всіх $i \in \{1, 2, 3, \dots\}$.

Як і при доведенні теореми 4, переконуємось, що послідовність $\{u_i(p, g, \mu, \varphi)\}$ при $i \rightarrow \infty$ збігається до функції, яка породжує інваріантний тор системи рівнянь (17), причому в умовах теореми 5 цей тор диференційовний на Λ в сенсі Фреше відносно (φ, μ) при всіх $\{p, g\} \subset \mathbb{Z}$.

Зауваження 2. В умовах теорем 1 і 2 нерівність (15) справджується автоматично. Наприклад, доведення теореми 1 дозволяє покласти $\lambda_1 = P_1(1 + A^*)$, $M_1(p) = \eta(p) / P_1$. Для існування функції Гріна – Самойленка, визначеної рівністю (9), при всіх $p \in \mathbb{Z}$ досить існування її при $p = 0$. Стала M від $p \in \mathbb{Z}$ не залежить.

Відзначимо, що достатні умови існування функції Гріна – Самойленка для систем різницевих рівнянь, визначених на торах, наведено, наприклад, у роботах [1, 9].

Застосування одержаних результатів можливе як допоміжний апарат у дослідженні математичних моделей, пов'язаних з рівняннями з частинними похідними, розв'язування яких потребує дослідження зчисленних систем звичайних диференціальних рівнянь (див., наприклад, [10]). Якщо в правій частині лінійної зчисленої диференціальної системи стоять майже періодичні функції вигляду $P(t)$ та існує частотний базис $\omega_1, \omega_2, \omega_3, \dots$ такий, що $P(t) = P_*(\varphi(t))$, $\varphi(t) = \omega t$, $P_*(\varphi)$ — 2π -періодична по φ^i , $i = 1, 2, 3, \dots$, функція, то цю систему можна вважати визначеною на нескінченновимірному торі, і рівняння, розглянуті в цій статті, є її дискретними аналогами.

На завершення відмітимо, що одержані результати є новими навіть у випадку, коли $x \in R^n$, $\mu \in [\mu_1, \mu_2] \subset R^1$, а p і g дорівнюють нулеві.

1. *Самойленко А. М., Теплинский Ю. В.* Инвариантные торы линейных счетных систем дискретных уравнений, заданных на бесконечномерном торе // Укр. мат. журн. – 1998. – 50, № 2. – С. 244 – 251.
2. *Самойленко А. М., Теплинский Ю. В.* Предельные теоремы в теории систем разностных уравнений. – Киев, 1998. – 60 с. – (Препринт // НАН Украины. Ин-т математики; 98.3).
3. *Теплинський Ю. В., Марчук Н. А.* Метод укорочення в дослідженні гладкості інваріантного тора зчисленної системи різницевих рівнянь з параметрами // Зб. наук. праць Кам'янець-Поділь. пед. ун-ту. Сер. мат. – 2000. – Вип. 5. – С. 117 – 126.
4. *Мартишок Д. І., Верьовкіна Г. В.* Інваріантні множини зв'язаних систем різницевих рівнянь // Вісн. Київ. ун-ту. Сер. фіз.-мат. наук. – 1997. – Вип. 1. – С. 117 – 127.
5. *Верьовкіна Г. В.* Про введення локальних координат для зв'язаної дискретної системи в околі інваріантного тору // Там же. – Вип. 4. – С. 23 – 29.
6. *Самойленко А. М., Теплинский Ю. В.* Счетные системы дифференциальных уравнений. – Киев: Ин-т математики НАН Украины, 1993. – 308 с.
7. *Самойленко А. М., Теплинский Ю. В.* О гладкости инвариантного тора счетного линейного расширения динамической системы на m -мерном торе // Дифференц. уравнения. – 1994. – 30, № 5. – С. 781 – 790.
8. *Шварц Л.* Анализ: В 2 т. – М.: Мир, 1972. – Т. 1. – 824 с.
9. *Латушкин Ю. Д., Степин А. М.* Операторы взвешенного сдвига и линейные расширения динамических систем // Успехи мат. наук. – 1991. – 48, вып. 2. – С. 85 – 143.
10. *Илюхин А. Г.* Приближенный метод решения смешанной задачи для нелинейного уравнения в частных производных гиперболического типа, содержащего малый параметр // Укр. мат. журн. – 1962. – 14, № 3. – С. 250 – 259.

Одержано 25.04.2001,
після доопрацювання — 14.02.2002